

чтении Архіереи тѣж си воля и рѣшеніе, само за да ся избавятъ и отлучатъ отъ единъ такъвъ калпавъ фанаріотски клеръ, който търгува и ся подиграва и съ божественните и чловѣческите дѣла. А на 1861 сѣщите тѣя общества испратиха и представители пълномочни за да представѣтъ на чест. Правителство, постояннотоси рѣшеніе и неограничените си естествени на църквѣтѣ права на нашійтъ народъ, нѣ съ едно шесмѣсячно измаеваніе въ Цареградъ претърпѣвше толики разноски и пагубы, върнаха ся въ своя си пълни съ суетны надежды.

Народътъ всичкій като видѣ че съ всичкитеси законни срѣдства не сѣвърши нищо опредѣлително, и не ся удостойнито съ наймалкото исцѣленіе недугъ своихъ: рѣши да отдаде всичко на обстоятелствата на времето, и да ся пресели още единъ пѣтъ въ Росіѣ: и така нашій народъ пропадва отъ трѣнь на глокъ. Ето господа гдѣ ни докара растлѣніето фанаріотскаго клера! прочее разныте чети въ Цареградъ познаты сѣ всѣкому, които като ся възползоваха отъ слабостѣтѣ и подузрѣніето на чест. Правителство, отъ растлѣніето на нѣкои си наши еднородци; отъ невинностѣтѣ на представителите и на всичкій нашъ народъ: сполучиха за да сплетѣтъ нашійтъ въпросъ до толко, чтото не остава друго срѣдство за разрѣшаваніето му, освенъ народътъ вѣкъ да го разрѣши съ едно остро разрѣзваніе.

Какъ прочее можимъ да влѣземъ на погодѣ съ единъ такъвъ опакомыслящій и развратенный клеръ? когото Россія, Влахомолдавія, Србія и самата негова еднородна, едноязычна и едновѣрна Елада го отритнаха? когото сѣщитъ му народъ и сѣщите му участници, нѣ само него почитатъ, нѣ еще и чрезъ вѣстници—те го толко свирѣпо театрисватъ за недостоевъ и антихристіанически? на когото Синодалните на-